

Svědectví ajťáka

Jmenuji se **Milan Krejčířík**.

Jsem synem posledního správce pivovaru
v Moravských Budějovicích
(pivovar byl zrušen po znárodnění 1945),
absolvent reálného gymnázia
a stavební inženýr.

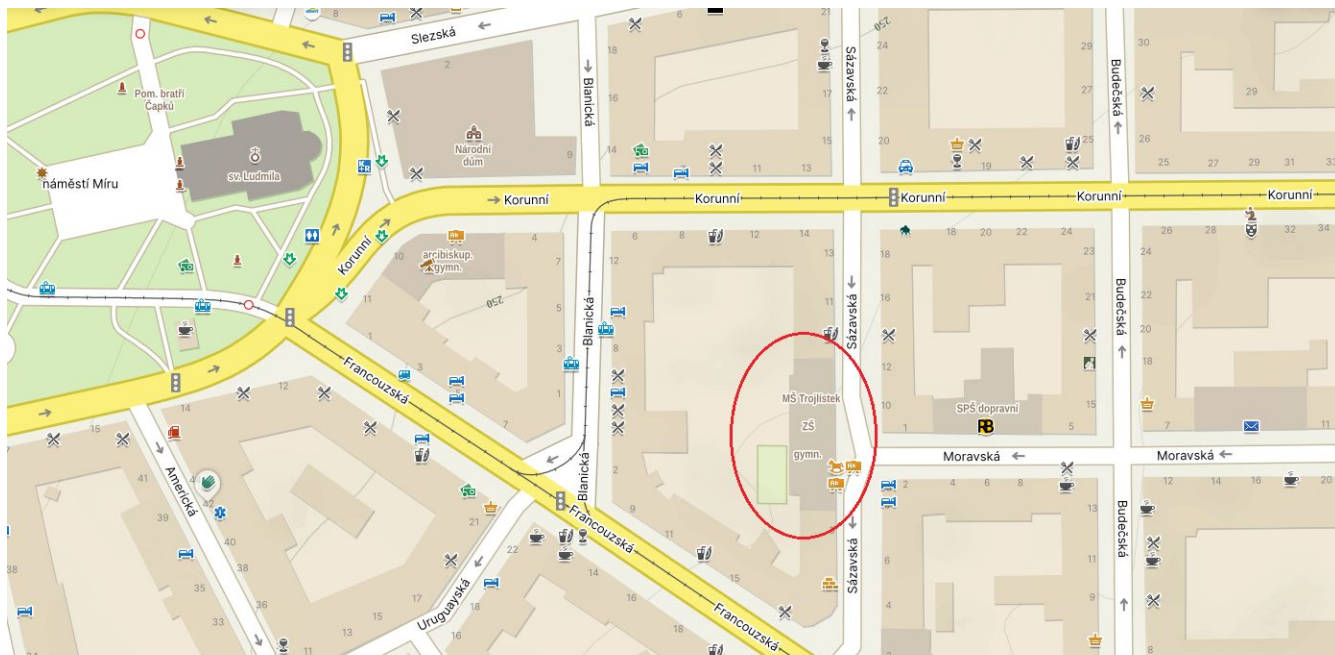
Mám vědeckou hodnost CSc
v oblasti aplikace počítačů
a od roku 1960 se motám kolem počítačů.
Jsem tedy spíše ajťák.

02

PŘÍPAD MODRÝ

V úterý 3. října 2023 odvysílala Česká televize dokument Případ Modrý. S napětím jsem sledoval vyprávění paní Blanky, dcery Bohumila Modrého.

Budova školy v Sázavské ulici na mapě hl. m. Prahy

S inženýrem Modrým jsem se setkal někdy v roce 1960. Jako zaměstnanec tehdejšího Pražského projektového ústavu jsem se podílel na zpracování projektu budovy školy v Sázavské ulici a v průběhu realizace jsem docházel na stavbu, abych tam řešil různé drobné problémy.

Budova školy v Sázkavské ulici na pražských Vinohradech, kterou postavil jako stavbyvedoucí Ing. Bohuslav Modrý.
Jako specialista tehdejšího Pražského projektového ústavu jsem se podílel na projektu budovy a po několika měsících na stavbu docházel.

Když jsem vstoupil poprvé do stavební kanceláře, přivítal mě stavbyvedoucí Ing. Bohumil Modrý. Bohumil Modrý byl sympaták, velmi zdvořilý a chodil v perfektním obleku. Rychle jsme se spřátelili.

Jednou mi vyprávěl o práci v lágru, kde vězni pracovali v radioaktivním prostředí zcela bez ochranných prostředků. Neskrýval své rozhořčení, že komunisté posílali své politické odpůrce vědomě na smrt. A dodal:

„Já jsem měl štěstí. Byl jsem mladý a díky sportu také fyzicky a psychicky zdatný“.

Místo, kde jsem se naposled setkal s Ing. Bohumilem Modrým. Šel jsem po nábreží Edvarda Beneše. U Čechova mostu jsem odbočil na most. V té chvíli jsem ho spatřil. Šel proti mně. Když mě také uviděl, začal se usmívat...

Naposled jsem se s inženýrem Modrým setkal v roce 1963. Šel jsem po nábreží Edvarda Beneše a u Čechova mostu jsem odbočil na most. V té chvíli jsem ho spatřil. Šel proti mně a když mě uviděl, začal se usmívat. Podával jsem mu svou pravici, ale on mi opětoval levou.

„Copak se vám stalo? Nějaký úraz?“

„Ale, nějak mi ta ruka ochabla. Asi jsem v tom lágru něco chytil. Doktorů si s tím nevědí rady.“

Vyhrnul si trochu rukáv. Jeho pravá ruka byla hubená až na kost. Připomínala mi ruku vězně z koncentráku. Byl jsem z toho vyveden z míry. On to postřehl a začal mě uklidňovat:

„Je to jen ta ruka, jinak jsem v pořádku. Snad se to podaří vyléčit.“

Uplynulo několik měsíců a já zahlédl
na zadní straně novin malou dvouřádkovou zprávu:

Dne 21. 7. 1963 zemřel Ing. B. Modrý,
bývalý hokejový reprezentant.

02

02

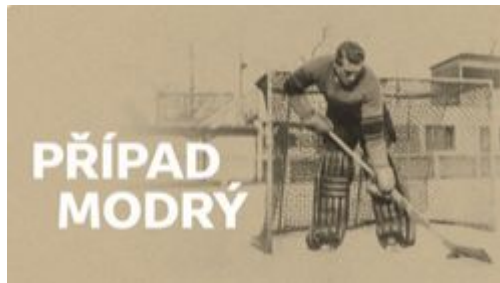

O2

<https://www.ceskatelevize.cz/porady/13730758532-pripad-modry/>

Copyright © Milan Krejčířík 2023